

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, rozkladový orgán podle § 3 a § 4 odst. 1 zákona č. 320/2016 Sb., o Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře, ve spojení s § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl o rozkladu, který podala obviněná, právnická osoba České dráhy, a. s., IČO 70994226, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222, 110 15 Praha 1, proti rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 19. 3. 2021, č. j. UPDI-0560/21/AM2, sp. zn. POK001/21, takto:

Podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se rozklad zamítá a rozhodnutí Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře ze dne 19. 3. 2021, č. j. UPDI-0560/21/AM2, sp. zn. POK001/21, se potvrzuje.

Odůvodnění

I. Řízení v prvním stupni

Obviněná vlastní a provozuje veřejně nepřístupnou vlečku ČD, a. s. – Brno d. n., úřední povolení č. 4997 (dále jen vlečka ČD). Dne 28. 1. 2021 zahájil Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře (dále jen Úřad) č. j. UPDI-0244/21/UM řízení o přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona č. 266/1994 Sb., zákona o dráhách (dále jen zákon o dráhách). Úřad měl podezření, že obviněná nespĺnila v zákonem stanovené lhůtě oznamovací povinnost podle § 22a odst. 5 věty druhé zákona o dráhách ve spojení s přechodným ustanovením čl. II bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb., kterým se mění zákon č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony (dále jen zákon č. 367/2019 Sb.). Obviněná totiž nesdělila Úřadu, že veřejně nepřístupná vlečka splňuje podmínku vyplývající z § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách, kdy vlečka nebo její část slouží jako spojení dvou nebo více drah rozdílných vlastníků.

Dne 4. 2. 2021 pod č. j. 0113/2021-O18 obviněná zaslala Úřadu seznam veřejně nepřístupných vleček, jejichž užití je povinná umožnit způsobem podle § 22a odst. 3 písm. a) a b) zákona o dráhách, jeho součástí byla i vlečka ČD (dále jen doplněný seznam).

Dne 8. 2. 2021 obdržel Úřad vyjádření obviněné ze dne 3. 2. 2021, č. j. 302/2021-O25 (dále jen vyjádření). Úřad oznámil obviněné dne 10. 2. 2021, č. j. UPDI-0438/21/AM2, ukončení dokazování a stanovil lhůtu, ve které má možnost se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřit. Této možnosti obviněná nevyužila.

Napadené rozhodnutí

Úřad vydal dne 19. 3. 2021 rozhodnutí č. j. 0560/21/AM2, sp. zn. POK001/21 (dále jen napadené rozhodnutí). Úřad v něm obviněnou uznal vinnou z přestupku podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách, kterého se měla dopustit tím, že v rozporu s § 22a odst. 5 věty druhé zákona o dráhách

ve spojení s přechodným ustanovením čl. II bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb. jako provozovatelka vlečky ČD nesplnila svou oznamovací povinnost vůči Úřadu a v zákonem požadované lhůtě nesdělila, že jde o vlečku, jejíž užití je povinná umožnit způsobem podle § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách, tj. za účelem přístupu k jiné dráze, neboť vlečka slouží jako spojení drah rozdílných vlastníků. Za spáchání přestupku podle § 51 odst. 10 písm. d) zákona o dráhách uložil obviněné pokutu ve výši 5 000 Kč a současně jí uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Rozklad

Obviněná podala proti napadenému rozhodnutí rozklad ze dne 30. 3. 2021 č. j. 738/2021-025 (dále jen rozklad). Napadené rozhodnutí bylo obviněné doručeno 19. 3. 2021 prostřednictvím datové schránky. Poslední den lhůty pro podání rozkladu připadl na 6. 4. 2021. Rozklad obviněné byl podán 1. 4. 2021. Jedná se o včasný rozklad.

III. Přehled námitek

Přehled námitek obviněné

1. Dle obviněné Úřad neuvedl kvalifikovaný důvod zahájení řízení o přestupku, a nezohlednil vynaložení veškerého úsilí obviněné k zabránění přestupku.
2. Dle obviněné vlečka ČD nespojuje dráhy 2 vlastníků.
3. Dle obviněné nebylo doloženo vlastnictví drah napojených na vlečku ČD.
4. Dle obviněné Úřad zahájil řízení o přestupku namísto vykonání státního dozoru a nedostatečně informoval provozovatele vleček pouze na internetu.
5. Obviněná namítá, že Úřad měl při stanovení výše pokuty přihlídnout k nevyužívání vlečky BVV.

IV. Námitky a jejich vypořádání

1. Bod I. rozkladu – absence kvalifikovaných důvodů k zahájení řízení a úsilí k zamezení vzniku přestupku

Námitky obviněné

Dle obviněné Úřad neuvádí kvalifikovaný důvod zahájení řízení o přestupku. Dle obviněné nebyl proveden ze strany Úřadu před zahájením přestupkového řízení státní dozor, ani Úřad neobdržel podnět, čímž se odklonil od stávající praxe a nezjistil stav věci před zahájením řízení. Obviněná uvádí, že Úřad mohl vycházet namísto zahájení přestupkového řízení z oznámení ČD ze dne 6. 4. 2018, č. j. 1081/18 (dále jen oznámení 2018), ze kterého bylo možno získat dostatek informací o povinnosti umožnění přístupu. Tímto oznámením 2018 vynaložila obviněná veškeré úsilí, které by bylo možno považovat za zabránění přestupku ve smyslu § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon o odpovědnosti za přestupky). Větší úsilí již nebylo možno vynaložit. Při vzniku podezření na spáchání přestupku měl Úřad povinnost zahájit státní dozor, zjistit v potřebném rozsahu skutkový stav a případně uložit nápravná opatření podle § 58 odst. 4 zákona o dráhách.

Stanovisko rozkladového orgánu

Úřad zahájil řízení o přestupku podle § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky, dle kterého správní orgán zahájí řízení o přestupku, který zjistí a postupuje z moci úřední. Oznámení obsahovalo popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci tak, jak ukládá § 78 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky. Předchozí výkon státního dozoru není podmínkou pro zahájení správního řízení (řízení o přestupku). Předchozí výkon státního dozoru není součástí rozhodovací praxe v řízení o přestupcích, navíc Úřad věděl, že mu oznámení povinnosti dle § 22a odst. 5 zákona o dráhách nebylo doručeno. Rozkladový orgán navíc upozorňuje, že zahájení řízení nepředjímá rozhodnutí ve věci, skutkový stav věci se zjistí a důkazy se shromáždí v průběhu řízení. V dalším rozkladový orgán odkazuje na svoje stanovisko k bodu IV. rozkladu.

K námitce, že Úřad mohl skutkový stav k vlečce ČD zjistit z oznámení 2018, rozkladový orgán uvádí, že toto oznámení bylo podáno na základě § 22a odst. 3 zákona o dráhách ve znění účinném do 14. 1. 2020. Oznámení 2018 podle předchozí právní úpravy není totožné s oznámením dle § 22a odst. 5 zákona o dráhách, nelze ho s ním zaměnit ani jím nemůže být nahrazeno. Podle právní úpravy účinné v roce 2018 se oznamovaly vlečky veřejně nepřístupné za účelem možnosti prověření, zda neexistuje důvod pro jejich zařazení mezi vlečky veřejně přístupné. Oznámení nemělo obsahovat informace o povinnosti provozovatele veřejně nepřístupné vlečky umožnit dopravci užít tuto vlečku za účelem přístupu v tomto případě k jiné dráze, pokud tuto povinnost ukládal § 22a odst. 2 zákona o dráhách ve znění účinném do 14. 1. 2020. Naopak mělo obsahovat odůvodnění nepřístupnosti vlečky. Oznámení 2018 tedy neobsahuje informaci, že vlečka ČD slouží ke spojení oddělené části dráhy celostátní a vlečky „Brněnské veletrhy a výstavy, a. s.“, úřední povolení č. 1195, která je ve vlastnictví společnosti Veletrhy Brno, a.s., IČO 25582518, (dále jen vlečka BVV), ani že zde vzniká výše zmíněná povinnost umožnit přístup.

Naopak podle právní úpravy účinné od 15. 1. 2020 je provozovatel veřejně nepřístupné vlečky povinen takovou skutečnost oznámit podle § 22a odst. 5 věty druhé zákona o dráhách ve spojení s přechodným ustanovením čl. II bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb. pouze v případech, kdy mu vzniká povinnost umožnit dopravci užít tuto vlečku za účelem přístupu podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Oznámení 2018 obsahovalo zdůvodnění, proč vlečka nesplňuje podmínky veřejně přístupné vlečky podle § 22a odst. 1 zákona o dráhách ve znění účinném do 14. 1. 2020. Informaci o tom, že do vlečky ČD je zaústěna vlečka BVV oznámení 2018 neobsahovalo, tudíž ji z něj Úřad nemohl zjistit. Je třeba zdůraznit, že oznamovací povinnost je povinností provozovatele vlečky, nikoliv Úřadu. Úřadu mají být potřebné údaje provozovatelem vlečky sděleny. Kromě toho § 22a odst. 6 zákona o dráhách Úřadu ukládá zveřejnění těchto údajů. Úřad nemůže zveřejňovat informace získané jiným způsobem, než na základě § 22a odst. 5 zákona o dráhách.

Rozkladový orgán především upozorňuje, že námitku o vynaložení veškerého úsilí Úřad vypořádal na straně 2 napadeného rozhodnutí. Rozkladový orgán nemůže souhlasit s obviněnou, že oznámením učiněným v roce 2018 vynaložila veškeré úsilí, které by bylo možno považovat za zabránění přestupku podle v té době ještě neexistující právní úpravy. Ta byla přijata až v roce 2019. Obviněná neuvedla žádný důvod, pro který nebyla schopna zákonnou oznamovací povinnost splnit. Jinou povinnost, než formální oznámení požadovaných údajů ji v této věci zákonná úprava neukládá. Rozkladový orgán dospěl k názoru, že Úřad postupoval v souladu s § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky, když zahájil řízení o přestupku, který zjistil. Oznámení 2018 nemohl

Úřad akceptovat, jelikož bylo podáno podle předchozí právní úpravy. Námitky pod bodem I. rozkladu proto nejsou důvodné.

2. Bod II. rozkladu –vlečka ČD nespojuje dráhy dvou vlastníků.

Námitky obviněné

Obviněná namítá, že se nejedná o vlečku podle § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách. Dle jeho znění má provozovatel umožnit dopravci užití vlečky jako spojnice mezi nejméně dvěma různými dráhami rozdílných vlastníků. Tyto dráhy musí vlečka spojovat bezprostředně, musí být tedy do takové vlečky bezprostředně zaústěny. Z popisu vlečky plyne, že spojuje části dráhy jednoho vlastníka, Správy železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále jen Správa železnic), resp. státu. To potvrdil i Úřad v napadeném rozhodnutí. Pokud vlečka spojuje dva úseky téže dráhy téhož vlastníka, přičemž do jedné z nich je zaústěna dráha jiného vlastníka, jako v daném případě, § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách aplikovat nelze.

Pokud by vyšlo najevo, že vlečka BVV je přímo zaústěna do dráhy Správy železnic, pak není přímo zaústěna do vlečky ČD a tato bezprostředně nespojuje dráhy rozdílných vlastníků. Úřad nedoložil, že by vlečka ČD spojovala dráhy 2 vlastníků. Obviněná oznámila 4. 2. 2021 Úřadu povinnost umožnění přístupu, přestože s ní nesouhlasí a požaduje důkazy ze strany Úřadu.

Stanovisko rozkladového orgánu

Část vlečky ČD daná koncovými styky výhybek č. 327 a č. 329 umožňuje přístup z celostátní dráhy, provozované státní organizací Správa železnic, na oddělenou část téže celostátní dráhy s tímž vlastníkem. Na oddělenou část celostátní dráhy se pak dále napojuje veřejně nepřístupná vlečka BVV, kterou vlastní společnost Veletrhy Brno, a. s. Na oddělenou část celostátní dráhy a na vlečku BVV není možný jiný přístup, než prostřednictvím vlečky ČD. Oddělená část celostátní dráhy Správy železnic připojující vlečku BVV je tedy k celostátní dráze připojena jako jediným spojením právě vlečkou ČD.

Dopravce tedy pro přístup na vlečku BVV musí použít i vlečku ČD. V důvodové zprávě k zákonu č. 319/2016 Sb. se v části *k bodu 13* uvádí:

„Ve vztahu k veřejně nepřístupným vlečkám (tj. vlečkám, jejichž zpřístupnění je na vůli jejich provozovatele) vymezuje návrh ještě speciální kategorii veřejně nepřístupných vleček, které by se daly označit jako částečně přístupné. Jedná se o vlečky, které slouží jako spojnice mezi různými dráhami a dále jako přípojky zařízení služeb. Ve vztahu k těmto vlečkám nemá jejich provozovatel obecnou povinnost je zpřístupnit všem dopravcům, přidělovat kapacitu, apod., ale má speciální povinnost umožnit nediskriminační užití vlečky dopravci za konkrétním účelem, tj. (1) za účelem dosažení jiné dráhy (tj. musí umožnit projetí) a (2) za účelem dosažení zařízení služeb (tj. musí umožnit přístup do zařízení služeb – povinnost dle čl. 13 směrnice 2012/34/EU). K jiným účelům není provozovatel povinen vlečku zpřístupňovat.“

Uvedený výklad se vztahuje k § 22a odst. 2 zákona o dráhách ve znění účinném do 14. 1. 2020, jehož znění (s výjimkou písm. b)) bylo prakticky identické, jako znění § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Z něj vyplývá účel zajištění povinného přístupu. V tomto případě se pojem *dosažení jiné dráhy* vztahuje jak na část celostátní dráhy ve vlastnictví České republiky, u níž plní funkci

vlastníka Správa železnic, tak na vlečku BVV. Výraz rozdílných vlastníků je zde uveden proto, že při jeho absenci by byl vlastník vlečkového systému bezdůvodně zatížen povinností umožňovat přístup na některé vlečky za účelem přístupu k jiným vlečkám, které jsou též v jeho vlastnictví. V našem případě je obviněná povinna umožnit přístup k oddělené části dráhy ve vlastnictví Správy železnic – státu, a k vlečce BVV. Oba tito vlastníci jsou odlišní od obviněné. S ohledem na požadavek *dosažení jiné dráhy* nelze souhlasit s námitkou obviněné, že se § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách vztahuje pouze na vlečky přímo zaústěné do vlečky ČD. Povinnost je nutno posuzovat s ohledem možnosti dosažení jiné dráhy i jiným způsobem, než prostřednictvím vlečky, která je napojuje. Takový jiný způsob v tomto případě neexistuje.

Rozkladový orgán dospěl k názoru, že vlečka ČD naplňuje ustanovení § 22a odst. 3 písm. a) zákona o dráhách, protože na ní navazující dráhy mají jiného vlastníka, než má vlečka ČD. Námitky pod bodem II. rozkladu proto nejsou důvodné.

3. Bod III. rozkladu Úřad neprověřil vlastníka vlečky BVV a celostátní dráhy Námitky obviněné

V rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu Úřad neprokázal, že vlečka ČD spojuje dvě dráhy rozdílných vlastníků. Úřad v napadeném rozhodnutí konstatuje, vlečka ČD spojuje dva úseky celostátní dráhy téhož provozovatele, a tedy pravděpodobně i téhož vlastníka. Úřad vlastníka dotčených úseků celostátní dráhy, stejně jako vlastníka vlečky BVV, neprověřoval.

Stanovisko rozkladového orgánu

K námitce obviněné ve věci vlastnictví úseků celostátní dráhy rozkladový orgán uvádí, že čerpal z Prohlášení o dráze celostátní a dráhách regionálních platného pro přípravu jízdního řádu 2021 a pro jízdní řád 2021 účinného od 12. 12. 2019 ve znění změny č. 1 účinné od 17. 1. 2020, č. 2 účinné od 8. 4. 2020, č. 3 účinné od 1. 8. 2020 a č. 4 účinné od 12. 12. 2020, č. j. 70496/2019-SŽDC-GŘ-O5. Z jeho kapitoly 1.1.3 *Základní údaje o provozovatelích drah ve vlastnictví státu* a kapitoly 1.1.4 *Ostatní vlastníci dráhy celostátní a drah regionálních v České republice* vyplývá, že veškeré části celostátní dráhy provozované Správou železnic jsou ve vlastnictví státu. Navíc v dopise 5614/2021-SŽ-GŘ-O5 ze dne 21. ledna 2021 Správa železnic uvedla, že oddělená část celostátní dráhy napojená prostřednictvím vlečky ČD je v jejím provozování a ve vlastnictví státu. Úřad na základě úředního povolení č. 1195, vydaného Drážním úřadem, prověřil, že vlastníkem vlečky BVV je společnost Veletrhy Brno, a. s., IČO 25582518.

Rozkladový orgán připouští, že tyto zjištěné informace nebyly v napadeném rozhodnutí uvedeny. Úřad však vycházel z vyjádření obviněné, která v něm pod bodem 6 uvedla: *ČD nadepsaným podáním ze dne 6. dubna 2018, č. j. 1081/18, tedy oznámily Úřadu, že provozují vlečku „ČD, a.s. - Brno d. n.“, úřední povolení č. 4997, a že tato vlečka spojuje dvě dráhy rozdílných vlastníků* (takový údaj ale v oznámení 2018 ve skutečnosti není). Obviněná tedy sama ve vyjádření takovou informaci uvedla, proto ji již Úřad v napadeném rozhodnutí nezmiňoval.

Navíc pro vznik povinnosti umožnění přístupu stačí dokázat, že vlastníkem kterékoliv z drah napojených vlečkou ČD není obviněná, což vyplývá z jejího vyjádření. Odlišnost vlastnictví těchto

drah od vlastnictví vlečky ČD vyplývala i z doplněného seznamu, takže vlastnictví drah bylo obviněné známo.

Povinnost umožnit užití celostátní dráhy navíc vychází z § 34a zákona o dráhách - nárok na přidělení kapacity a § 23 odst. 1 písm. a) zákona o dráhách - nárok na její využití, a je v kompetenci provozovatele a přidělce, tedy Správy železnic.

Vzhledem k tomu, že vlečka ČD zajišťuje jediný přístup k dalším dvěma drahám, které nejsou ve vlastnictví obviněné a ani nejsou obviněnou provozovány, dospěl rozkladový orgán k závěru, že námitka pod bodem III. rozkladu ve věci nedoložení odlišného vlastnictví není důvodná.

4. Bod IV. rozkladu – vedení řízení o přestupku namísto vykonání státního dozoru a nedostatečné informování provozovatelů vleček.

Námítka obviněné

Dle obviněné měl Úřad po zjištění nesplnění ohlašovací povinnosti vykonat státní dozor a uložit nápravné opatření podle § 58 odst. 4 zákona o dráhách. Navíc upozornění na novou zákonnou povinnost neměl pouze zveřejňovat na internetových stránkách, ale měl přímo obeslat provozovatele vleček. V tomto upozornění navíc naznačil, že může dojít i k nesprávné interpretaci spočívající v domněnku, že povinnost splnili již dříve provedeným oznámením. Také z těchto důvodů měl Úřad vykonat státní dozor. Upozorněním pouze prostřednictvím internetových stránek postupoval Úřad v rozporu s veřejným zájmem, kterým je co nejdřívější odstranění nezákonného stavu.

Stanovisko rozkladového orgánu

Úřad nemá povinnost dle zákona o dráhách informovat provozovatele vleček o jejich, zákonem uložených, povinnostech. Ve sdělení k vlečkám na svém webu ze dne 6. 11. 2020 Úřad nepoukazuje na zmatečnosti právní úpravy, ale pro vyloučení pochybností podává následující výklad: *Oznámení učiněné podle § 22a zákona o dráhách účinného od 1. 4. 2017 do 14. 1. 2020, tj. po jeho novelizaci zákonem č. 319/2016 Sb. a před jeho novelizací zákonem č. 367/2019 Sb., nelze považovat za splnění povinnosti podle současné právní úpravy.* Úřad je přesvědčen, že ustanovení v čl. II. bodu. 2 zákona č. 367/2019 Sb. je jednoznačné.

Úřad nemá k dispozici seznam provozovatelů všech vleček. Pokud nad rámec svých povinností takto provozovatele vleček upozornil, nemohlo to být v rozporu s veřejným zájmem.

Organizace výkonu státního dozoru je plně v kompetenci kontrolního orgánu a jeho neprovedení nemůže být důvodem ke zrušení rozhodnutí o přestupku. Navíc provedení dozoru a rozhodování ve věci nápravy by Úřad nezbavilo povinnosti zahájit řízení ve věci přestupku z moci úřední.

Obviněná je provozovatelkou dráhy. Tu lze provozovat podle § 11 odst. 1 zákona o dráhách pouze na základě úředního povolení. Jednou z podmínek pro vydání úředního povolení je odborná způsobilost alespoň jednoho člena statutárního orgánu podle § 14 zákona o dráhách. Z povahy obviněné i z povahy její činnosti jednoznačně vyplývá, že předpisy svěřené úkoly musí vykonávat odborně na vysoké profesionální úrovni. Proto musí být schopna zajistit, aby povinnosti vycházející z novely zákona o dráhách plnila ve stanovených termínech bez ohledu na to, zda ji na tyto povinnosti upozorní správní orgán.

Rozkladový orgán dospěl k závěru, že vzhledem k povinnostem vycházejícím z § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky a neexistence povinnosti informovat provozovatele, není námitka obviněné pod bodem IV. rozkladu důvodná.

5. Bod V. rozkladu – Obviněná nesouhlasí s výší pokuty a s nepřihlédnutím k polehčujícím okolnostem

Námítky obviněné

Obviněná namítá, že Úřad s ohledem na § 37 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky při ukládání výše pokuty nepřihlédl k povaze a závažnosti přestupku. Argumentaci obviněné ohledně § 38 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky, že v roce 2020 nebyla tato vlečka kvůli epidemii covidu-19 využita vůbec, označil za nedůvodnou. Obviněná tímto argumentovala, že následky nesplnění oznamovací povinnosti byly bagatelní. Úřad měl přihlédnout k tomu, že obviněná nejednala úmyslně, ale právě s ohledem na zmatečnost právní úpravy. Navíc Úřad nepřihlédl ke skutečnosti, že v roce 2020 zaznamenala obviněná kvůli dopadům covidu-19 na osobní dopravu enormní ekonomickou ztrátu, oznámenou i ve veřejných sdělovacích prostředcích. Obviněná dále namítá, že potřebné údaje zaslala Úřadu již oznámením 2018 a oznámení zaslaná před započítáním zákonné lhůty nemohou být předmětem sankce podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách. Úřad dále pochybil tím, že při stanovení výše pokuty zaměnil údaje z výročních zpráv ČD a skupiny ČD a nezohlednil ztrátu, ke které došlo v roce 2020. Tuto informaci lze zjistit z médií.

Stanovisko rozkladového orgánu

Při stanovení výše uložené pokuty přihlédl Úřad ke všem skutečnostem zjištěným v řízení o přestupku. Při stanovení výše pokuty Úřad posoudil polehčující okolnost, že obviněná doplněným seznamem záhy po zahájení řízení o přestupku povinnost splnila. V napadeném rozhodnutí Úřad vypořádal námitky obviněné, že vlečka BVV nebyla v roce 2020 použita, v souvislosti s prokazováním, že nesplnění oznamovací povinnosti naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 51 odst. 6 písmeno b), a nikoliv písm. a) zákona o dráhách.

Nevyužití vlečky BVV nemohl Úřad uznat jako polehčující okolnost, protože k němu mohlo dojít právě následkem nesplnění povinnosti. Navíc vlečka ČD zajišťuje přístup i na oddělenou část dráhy celostátní provozované Správou železnic.

Úřad rovněž přihlédl při stanovení výše pokuty k povaze činnosti a aktuálním majetkovým poměrům obviněné. Obviněná se prezentuje jako největší český železniční dopravce. Podle zveřejněné výroční zprávy za rok 2019 byl zisk obviněné (nikoliv celé skupiny ČD) 3 251 mil. Kč. Tržby z osobní přepravy činily 10 398 mil. Kč a úhrady od objednatelů 14 320 mil. Kč. Horní hranici pokuty u tohoto přestupku zákon stanovuje 1 000 000 Kč. I pokud došlo v roce 2020 k poklesu tržeb, obviněná hospodář s takovými objemy prostředků, že pokutu ve výši 5 000 Kč nelze považovat za likvidační ani omezující. Výše pokuty odpovídá rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech. K záměně údajů s celou skupinou ČD nedošlo.

K námitce obviněné ve věci neúmyslného zavinění rozkladový orgán uvádí, že u přestupků právnických osob se s ohledem na § 15 zákona o odpovědnosti za přestupky neposuzuje, zda byl spáchán úmyslně, nebo z nedbalosti. Zákon o odpovědnosti za přestupky totiž vychází z objektivní

odpovědnosti právnické osoby. Jedná se o odpovědnost za následek, tj. bez ohledu na zavinění. Znamená to, že otázka zavinění se vůbec nezkoumá.

K námitce obviněné ve věci zmatečnosti právní úpravy rozkladový orgán odkazuje na svoje vyjádření k bodu IV. rozkladu. K námitce obviněné ve věci poskytnutí údajů již oznámením 2018 rozkladový orgán odkazuje na svoje vyjádření k bodu I. rozkladu.

Rozkladový orgán dospěl k závěru, že vzhledem k výši finančních prostředků, se kterými obviněná hospodaří a vzhledem k hranici pokuty u tohoto přestupku jsou námitky obviněné ve věci stanovení výše pokuty nedůvodné.

V. Závěr

- 1) Obviněná navrhla, aby rozkladový orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil, neboť jí oznamovací povinnost podle druhé věty § 22a odst. 5 zákona o drahách nevznikla.
- 2) Rozkladová komise předsedy Úřadu na zasedání konaném dne 6. 5. 2021 předložila podle § 152 odst. 3 správního řádu předsedovi návrh na rozhodnutí, a to rozklad zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit. Rozkladový orgán přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky v plném rozsahu. Oznamovací povinnost provozovatele veřejně nepřístupné vlečky vznikla na základě § 22a odst. 3 a 5 zákona o dráhách ve spojení s přechodným ustanovením čl. II. bodu 2 zákona č. 367/2019 Sb. Rozkladový orgán dospěl k závěru, že splnění této povinnosti nemohlo být nahrazeno oznámením 2018. Podle § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky byl Úřad povinen řízení o přestupku zahájit. Vlečka slouží ke spojení dvou drah, jejichž vlastníci jsou odlišní od obviněné. Výše pokuty byla stanovena přiměřeně.
- 3) Zákon o dráhách obviněné ukládá oznamovací povinnost u veřejně nepřístupné vlečky s přístupem podle § 22a odst. 3 zákona o dráhách. Obviněná tuto povinnost splnila až v průběhu řízení. Obviněná spáchala přestupek podle § 51 odst. 6 písm. b) zákona o dráhách.
- 4) Rozkladový orgán uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s předpisy a je správné. Úřad prokázal, že obviněná přestupek spáchala, a uložil jí za to odpovídající správní trest. Úřad postupoval v souladu zejména se zákonem o odpovědnosti za přestupky, správním řádem a zákonem o dráhách. Současně shledal, že nenastaly podmínky pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí.
- 5) Vzhledem k výše uvedenému předseda Úřadu rozhodl tak, že rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze dále podat rozklad.

Ing. Pavel Kodym
předseda Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře

Rozdělovník

- České dráhy, a.s., nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1, IČO:70994226

Dotčený orgán:

- Drážní úřad, Wilsonova 300/8, 11000 Praha 2, IČO:61379425